

ת"פ 11555/06/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 11555-06-21 מדינת ישראל נ' פלוני

כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב	בפני
מדינת ישראל	בעניין:
	המאשימה
	נגד
פלוני	הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש בניגוד לסעיפים 380 + 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

על פי העובדות בהן הורשע הנאשם, הנאשם והמתלוננת הם זוג נשוי, להם תינוקת משותפת ובזמנים הרלוונטיים לכתב האישום התגוררו יחד בדירה בחיפה.

בתאריך 9.4.21 בסמוך לשעה 16:30 הגיע הנאשם לדירה, שם שהו המתלוננת והתינוקת, כשהוא שתוי, כשהוא החל לצעוק ולקלל. לאחר ויכוח בין השניים, סטר הנאשם למתלוננת בלחי ימין, וכתוצאה מכך נגרמה לה אדמומיות בלחי ובצוואר.

טיעוני הצדדים לעונש:

ב"כ המאשימה טען, כי עבירות אלימות במשפחה הן תופעה שבגדר "מכת מדינה" והגיעה העת להחמיר בענישה המוטלת על בני זוג אלימים, גם במקרים כאשר האלימות בפני עצמה אינה ברף הגבוה. ב"כ המאשימה עמד על הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה, שהינם זכות המתלוננת להיות מוגנת בביתה, זכותה לשלמות גופה חירותה ובחירותיה.

ב"כ המאשימה הסכים כי קיים מנעד רחב של ענישה בעבירות בהן הורשע הנאשם, כאשר לעתים מוטלת ענישה צופה פני עתיד בלבד, אך טען כי הגיעה העת להחמיר בענישה וביקש לקבוע כי מתחם העונש ההולם מתחיל ממספר חודשי מאסר, שבמקרים מתאימים ניתן לבצע בעבודות שירות ועד לשנת מאסר בפועל, לצד ענישה נלוות.

באשר לעונשו של הנאשם בתוך המתחם, נטען כי הנאשם לא נטל אחריות על מעשיו וכי ניהל את משפטו עד תום, על כן אין הוא זכאי להקלה השמורה למי שמודה בהזדמנות הראשונה, נוטל אחריות על מעשיו, וחוסך מן המתלוננת את

הצורך להעיד בבית המשפט. משכך, עתר ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם עונש של 3 חודשי מאסר בפועל, שניתן לרצות בעבודות שירות בכפוף לחוות דעת הממונה, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.

ב"כ הנאשם טען כי אין מקום לקבוע מתחם שונה בעניינו של נאשם זה, מהמתחמים המומלצים במקרים דומים על ידי יחידת התביעות, והפנה להנחיות של ראש חטיבת התביעות.

ב"כ הנאשם טען כי מדובר באירוע ברף חומרה נמוך, כאשר מדובר בסטירה בלבד אשר גרמה לאדמומיות אך לא לחבלה משמעותית יותר, ועל כן יש לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר בפועל.

באשר לעונשו של הנאשם בתוך המתחם, ב"כ הנאשם הדגיש כי מדובר בנאשם בן 75 שאין לחובתו הרשעות קודמות, מתקיים מקצבת ביטוח לאומי, והגם שמצבו הבריאותי סביר הוא סובל ממחלות שונות מפאת גילו.

עוד נטען, כי לאחר האירוע מושא כתב האישום המתלוננת והנאשם השלימו וחזרו להתגורר יחד, עד שהמתלוננת עזבה לחו"ל יחד עם בתם המשותפת, וטרם שבה לישראל על אף בקשות הנאשם.

נוכח האמור לעיל, ביקש ב"כ הנאשם, להטיל על הנאשם ענישה צופה פני עתיד ולהימנע מהטלת פיצוי.

דין והכרעה:

תיקון 113 לחוק העונשין קובע כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ובנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לסעיף 40ג לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם.

הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה הינם זכותה של המתלוננת לשלמות גופה ובריאותה ולביטחונה האישי והדברים נכונים, ביתר שאת, כאשר מדובר בעבירות אלימות בחיק המשפחה.

בחינת נסיבות ביצוע העבירה: מתיאור האירוע ניתן ללמוד כי לא מדובר בתקיפה מתוכננת, כאשר התנהגותו של הנאשם הושפעה ככל הנראה משתיית משקאות חריפים.

מבחינת פוטנציאל הנזק כתוצאה מאלימות מסוג זה, נראה כי הנזק שהתממש היה הנזק הצפוי מהמעשה, ומדובר ברמת אלימות ברף נמוך.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים: לאור נסיבות ביצוע העבירה ורף האלימות שהופעלה כלפי המתלוננת הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף נמוך בינוני.

מדיניות הענישה הנוהגת:

הצדדים לא הפנו אותי לפסיקה ממנה ניתן ללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת.

מבדיקת הפסיקה במקרים דומים, דהיינו תקיפה בודדת שגרמה לחבלה של ממש, עולה כי קיים מנעד רחב של ענישה שנע בין מאסר על תנאי לצד צו של"צ ועד למספר חודשי מאסר בפועל, שבמקרים המתאימים ניתן לבצעם בעבודות שירות.

· בעפ"ג (באר-שבע) 16530-04-16 **וחטוב נ' מדינת ישראל** (29.5.16) קיבל בית המשפט המחוזי את ערעור המערער והשית עליו עונש של **300 שעות של"צ לצד מאסר על תנאי** במקום מאסר בפועל בן חודשיים וחצי, שנגזר עליו על ידי בית משפט השלום. במקרה זה המערער הכה את בת זוגו בשני צידי הפנים וגרם לה לחבלות של ממש. דובר במערער צעיר ללא עבר פלילי. אציין כי בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם **נע בין מאסר מותנה ל- 12 חודשי מאסר בפועל**.

· ברע"פ 5431/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (24.8.17) דחה בית המשפט העליון את בקשת רשות ערעור של המערער, שביקש לבטל את הרשעתו. המערער הורשע בבית משפט השלום בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים והפרת צו, ובית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם בגין כלל האירועים **נע בין חודש מאסר בפועל ל- 10 חודשי מאסר בפועל**. מטעמי שיקום סטה בית המשפט מהמתחם שקבע וגזר על הנאשם עונש של **מאסר על תנאי ופיצוי לטובת המתלוננת**.

· ברע"פ 5860/15 **פלונית נ' מ"י** (07.09.15) דחה בית המשפט העליון בקשה של המערערת לבטל את הרשעתה. במקרה זה המערערת הורשעה בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עת שתקפה את בעלה לשעבר ושרטה אותו בפניו, חזהו וזרועו. בית משפט השלום הטיל על המערערת עונש של **שלושה חודשי מאסר על תנאי**.

· בע"פ (מח' מרכז) 25020-02-13 **שמואל לוי נ' מדינת ישראל** (5.5.2013) נדחה ערעור המערער, שהורשע לאחר שמיעת הוכחות בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שהכה את בת זוגו באגרוף בידה וגרם לה סימן כחול ביד. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ומאסר מותנה**.

· בע"פ (חי) 6003-11-10 **דריאבין נ' מדינת ישראל** (13.1.2011) התקבל חלקית ערעורו של המערער, אשר הורשע על יסוד הודאתו בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שאחז בשערות ראשה ובידה של המתלוננת וגרם לה סימנים כחולים בזרועותיה. בנוסף דחף המערער את בנו והפילו. על המערער, ללא עבר פלילי, הטיל בית המשפט קמא עונש של **5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 10 חודשי מאסר על תנאי ופיצוי**. בית המשפט המחוזי קיצר את תקופת המאסר המותנה באופן חלקי ביחס לעבירות אלימות מסוג עוון.

· בת"פ (ב"ש) 28972-05-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (13.1.2016) הורשע הנאשם על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שהכה את רעייתו בראשה וגרם לה פצע מעל גבה. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטלו **חודשיים מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסרים מותנים, פיצוי וקנס**.

בת"פ (ת"א) 48681-12-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (6.3.2016) הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שבעקבות ויכוח ביניהם תקף את המתלוננת, שהשליכה לעברו מזון, נטל לידו מגש עם מזון חם ושפך עליה. למתלוננת נגרמו כוויות שטחיות בפנים ובכתף. בית המשפט קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לבין 9 חודשי מאסר**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, ולאחר שלקח חלק בהליך טיפולי ממושך, הוטלו **מאסרים מותנים והתחייבות**.

בת"פ (י-ם) 12699-06-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (24.6.2015) הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שתפס את המתלוננת בשתי ידיו, דרך על רגלה, דחף אותה וגרם לה סימנים כחולים ברגל וביד. בית המשפט קבע **מתחם ענישה שבין מאסר מותנה ל- 6 חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות**. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **צו של"צ בהיקף של 200 שעות**, מאסר על תנאי, צו מבחן וקנס.

בת"פ (נת') 35073-11-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (8.1.2015) הורשע נאשם על יסוד הודאתו במסגרת הסדר בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שצעק על המתלוננת, הכה אותה בפניה וגרם לדימום באפה. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הטיל בית המשפט **חודשיים מאסר בפועל ומאסר מותנה**.

בת"פ (אילת) 46656-08-15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (11.7.16) הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעבירה של תקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות הגורמת חבלה של ממש, בכך שחבט במכת אגרוף בפניה, הפילה ארצה וגרם לה לנפיחות באזור עינה השמאלית ולסחרחורת. בית המשפט קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ל- 12 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הטיל בית המשפט עונש של של"צ בהיקף של 220 שעות ומאסר על תנאי.

לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים המעוגנים בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין כפי שפירטתי אותם לעיל, ובשים לב לאופייה של האלימות שהופעלה כלפי המתלוננת, מצאתי כי **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ל- 8 חודשי מאסר בפועל**.

בעניינו של נאשם זה לא מצאתי כי קיימות נסיבות חריגות המצדיקה חריגה ממתחם העונש אשר קבעתי לעיל לא לחומרא ולא לקולא.

אשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

הנאשם ניהל את משפטו עד תום ולא לקח אחריות על מעשיו. יחד עם זאת, לא ניתן לזקוף לחובתו את ניהול ההליך, הגם שאין הוא זכאי להקלה השמורה למי שנוטל אחריות על מעשיו ומביע חרטה.

לקולא שקלתי את העובדה כי לנאשם, בן 75, אין עבר פלילי מסוג כלשהו ואת מצבו הבריאותי והכלכלי (טע/1-טע/3). עוד נתתי דעתי לעובדה כי לאחר האירוע הנאשם והמתלוננת חזרו לחיות יחד וכי לאחרונה המתלוננת עזבה את המדינה יחד עם בתם המשותפת והנאשם ממשיך לתמוך בה כלכלית.

בשים לב למכלול הנתונים שלעיל, אני סבורה כי עניינו של הנאשם מצוי בחלק התחתון של מתחם העונש ההולם.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

מאסר על תנאי בן 5 חודשים למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת אלימות כלפי בן משפחה.

נוכח העובדה כי הנאשם מתקיים מקצבת נכות משותפת לו ולמתלוננת, לא מצאתי מקום להשית פיצוי.

זכות ערעור תוך 45 יום לביהמ"ש המחוזי.

ניתן היום, כ"ה ניסן תשפ"ג, 16 אפריל 2023, במעמד הצדדים.